

Vím, že nevím nic

Petr Novák

Vím, že nevím nic,
s tím chodím do ulic,
s sebou v hlavě nosím pár lidských slavíků hvízdavých,
psům, co páni venčí, příběh vyprávím.

Rád život popíjím,
sním krásnou árii,
k ní se přidá chór mých dávných slavíků plechových,
jednou ztichnou až ten příběh dopovím.

I když vím, že nevím, mám chuť dál se ptát,
v čem je krása prokletí,
na to příští den mi neodpoví
ten svůj příběh, který nevyslovím,
žiju rád.

Vím, jen že nevím nic,
s tím chodím do ulic,
sebe na trh nosím,
k ránu hodně utrácím, kde se dá,
drobné spadlé na zem nikdy ze zásady nezvedám.

I když vím, že nevím, mám chuť dál se ptát,
v čem je krása prokletí,
na to příští den mi neodpoví
ten svůj příběh, který nevyslovím,
žiju rád.

Příští den nic nenapoví,
natož příběh, který nevyslovím,
příběh věčný, věčně nehotový,
žiju rád, žiju rád.

Ten můj příběh skrývá mnohý list,
ani nevím, kdo ho bude číst,
dokud zní mi v hlavě slavičí hvízd,
žiju rád.

Vím, že nevím nic,
vím, že nevím nic,
vím, že nevím nic,
vím, že nevím nic.